

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 7

Vasario (Feb.) 14, 1925

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

KATALIKŲ SEIMAS.

Vasario 1 dieną š. m. Chicagoje įvyko Amerikos Vakarų lietuvių katalikų suvažiavimas. Į šį suvažiavimą atvyko katalikiškųjų draugijų atstovai iš Chicagos ir kaimyninių kolonijų. Seime buvo atstovaujamos 93 katalikiškos draugijos iš 20 lietuvių kolonijų. Dalyvių ir svečių buvo susirinkę apie 500 žmonių. Tokio skaitlingo Seimo Amerikos lietuviai katalikai retai kada teturėjo.

Seimas buvo sušauktas svarbiais mūsų katalikų visuomenės reikalais pasitarti. Ypačingai du dalykų reikėjo aptarti: Katalikų Vienybės klausimas ir

dabartiniai mūsų uždaviniai. Tais klausimais buvo pagaminti du referatu. Apie "Katalikų Vienybę" kalbėjo Dr. K. Pakštas. Apie "mūsų uždavinius" referavo Kun. B. Bumšas.

Po tų paskaitų sekė gyvi ir karšti ginčai ir padaryta labai svarbių nutarimų.

Iš tų nutarimų reikia pažymėti, kaip svarbiausieji šitie:

1. **Vienybės reikalu** nutarta raginti visas katalikiškas draugijas jungtis į organizuotą vienybę po L. K. Federacijos vėliava.

2. **Spaudos reikalu** Seimas nutarė

visomis pajėgomis stiprinti visą lietuvių katalikų spaudą vakarinėse valstybėse, ypatingai remti vienintėlį lietuvių katalikų dienraštį "Draugą".

3. **Parapijinių mokyklų reikalu** nutarta finansiniai remti Seseris mokytojas, Kazimierietes ir Pranciškietes, raginti tėvus, kad tėvai suprastų kataliko pareigą siųsti savo vaikučius į katalikiškas mokyklas, ypatingai, kad mergaitės baigusios parapiinę mokyklą būtų siunčiamos į Šv. Kazimiero Akademiją (High School).

4. **Jaunimo reikalu** nutarta raginti jaunimą spėstis į jau esančias jaunimo organizacijas, Giedrininkų ir Vyčių, remti rengiamąją Marijonų Kolegiją bernaičiams ir vargstantiems moksleiviams skirti aukas, kurias teks surinkti šių metų Nepriklausomybės šventėje.

5. **Vilniečių reikalu** nutarta remti jų kultūrinę kovą ir rinkti tuo tikslų aukų, kurios privalo būti siunčiamos per J. E. Vilniaus Vyskupo J. Matulevičiaus rankas.

6. **Labdarybės reikalais** nutarta raginti organizacijas ir atskirus asmenis prisidėti prie statymo ligoninės ir našlaitnamio.

Tautybės klausimu.

Nors Seimo dienotvarkėje nebuvo padėtas tautybės klausimas, bet jisai savaime iškilo iš pačių delegatų tarpo. Šiandien visi jaučiame, kad mūsų tautybei Amerikoje grėšia pavojus. Tuomi visi geri katalikai, lietuviybės mylėtojai, yra labai susirupinę. Tuo klausimu Seime daug kalbėta ir padaryta šitoks nutarimas:

"Kadangi buti mums lietuviams yra Dievo duota naturalė teisė —

Kadangi Dievo Bažnyčia tos teisės mums negina, —

Kadangi katalikų pareiga yra buti geru piliečiu tos šalies, kur gyvenama —

Kadangi varu grudamas patriotizmas veda tik prie priešingos reakcijos, nesutikimų ir neapykantos ir per tai kliudo vystymosi katalikiškųjų idealų mūsų išeivijoje,

Seimas

a) ragina visus lietuvius prie kaskart didesnio pamylėjimo šios šalies tikroje Kristaus dvasioje, ir branginimo jos kilnių idealų,

b) **vardan mūsų išeivijos ir pačios Amerikos vienintėlio katalikiškojo labo protestuojame prieš visoki mēginimą ištautinti mus per prievartą, ar tai fizinę, ar morale.**"

Išvada.

Katalikų Seimas Chicagoje parodė, kad mūsų katalikiškoji išeivija yra gerai susipratusi ir katalikybės ir tautybės atžvilgiu. Malonu buvo žiūrėti ir girdėti, kaip atstovai giliai ir gyvai svarstė svarbiuosius mūsų visuomeninius gyvenimo klausimus, kaip juos rimtai rišo ir darė tinkamų nutarimų.

Reikia tik palinkėti, kad visi Amerikos lietuviai katalikai pasistengtų tuos nutarimus įvykdinti gyvenime. Tais nutarimais einant, mes išlaikysime ir katalikybę ir tautybę, nežiurint įvairių mēginimų iš pusės priešų išplėšti mums mūsų brangų tikėjimą ir lietuvių.

X.

CONTARDO FERRINI.

Nemanyk, skaitytojau, kad mokslas žmogų veda bedievybėn. Nieko panašaus! Tikrai suprastas mokslas veda žmogų į gilesnį tikėjimą. Netikintis Bacon Veroulamens šiaip rašo: "Paviršutinis filosofijos lyžtelėjimas tarytum veda į bedievybę, bet didesnis išigilinimas veda į tikėjimą."

Didysai matematikas ir išradėjas Newton, prieš ištarsiant Dievo vardą, visada nusiimdavo kepurę. Nepaprastu religingumu pasižymėjo garsusis XX amžiaus teisininkas, Contardo Ferrini.

Ferrini gimė, augo ir pirmuosius mokslus ėjo Milane; jo tėvas buvo politechnikos profesorius, žymus mokslininkas, garsus savo raštais, dievotas ir maldingas vyras; motina buvo taip-gi dievota žmona.

Dar mažatvėj Ferrini pasižymėjo nepaprastais gabumais. Mokslas jam sekėsi kuopuikiausiai, bet nemažiau buvo linkęs prie maldos ir dievotumo. Mėgdavo skaityti Šventąjį Raštą. Kad sekmingiau jį skaityti, jis išsimokino hebraiškai, o paskiau syriškai.

Visai dar jaunutis Ferrini įstojo į Pavijos universitetą. Šiė ir-gi vietiniai tuoj pastebėjo jo maldingumą; o nežinodami tikrojo vardo, praminė jį šventu Liudviku iš šv. Baltramiejaus kolegijos.

Kartą Pavijos vyskupas, įėjęs į bažnyčią, netikėtai pamatė beklupantį prieš šv. Sakramentą Ferrini.

Maldoje beskendėjančio jaunikaičio išvaizda buvo taip graži, taip prie savęs

patraukianti, kad vyskupas neužmiršo to vaizdelio visą savo gyvenimą.

Maldoje Ferrini rasdavo ką-tai nepaprasto; budavo stačiook dvasios pagavime. Laike maldos jis nė nepastebėdavo, kaip įsidrąsinę vaikinai nuimdavo nuo jo pečių apsiaustą. Ferrinio maldingumas nebuvo vien poterių kalbėjimas (kaip tai kai-kurie supranta); jo dievotumas nebuvo bergždzias, kaipo vien jausmų dalykas. Savo priedermių Ferrini niekuomet neapleisdavo savo darbus atlikdavo gerai ir sąžiningai. Buvo labai simpatingas, gyvas, malonus ir užimantis.

Keletą Šventojo Pauliaus raštų skyrių jis mokėjo atmintinai. Ferrini labai mėgo dvasines turinio knygas; ypač tankiai skaitydavo: "Apie Jėzaus sekimą," šv. Augustino "Išpažintis" ir kitas. Graži italų krašto gamta žadino, kėlė jo dvasią ir jausmus pas Dievą.

Ferrini buvo atviras: savo tikėjimo nesibijojo parodyti viešai; dar-gi didžiau si niekšai tikrai gerbė ši nekaltą jaunikaitį. Jo akyse niekas neprasitardavo prieš dorą ir skaistybę bei paprastą padorumą.

Kad įsigyjus teisių daktarata, Ferrini parašė labai pavykusią disertaciją. Vietiniam vyskupui paklausus, kas pagelbėjęs jam ją parašyti, Ferrini tik parodęs didelį kryžių, kurį nešiodavo ant krutinės.

Kad dar daugiau savo srityje išsilavinus, Ferrini važiuoja Berlynan, o vėliau — Paryžiun. Vienas Berlyno univer

siteto profesorius (Mommsen) sakydavęs, jog kaip XIX amžius del Savigny nuopelnų teisių mokslo srityje jo vardu tapo pavadintas, taip XX amžius busias Ferrini vardu įvardytas.

Ferrini buvo labai plačiai išsilavinęs. Tobulai pažino graikų ir lotynų kalbas; lengvai skaitė hebraiškai ir syriškai; labai gerai mokėjo vokiškai, francuziškai, angliškai, ispaniškai ir žinoma, itališkai.

Ferrini buvo paskirtas profesorium Pavijos universitete, tačiau jis persikėlė Modenon. Per trumputį savo gyvenimą Ferrini parašė 194 veikalus bei straipsnius savo speciališkume.

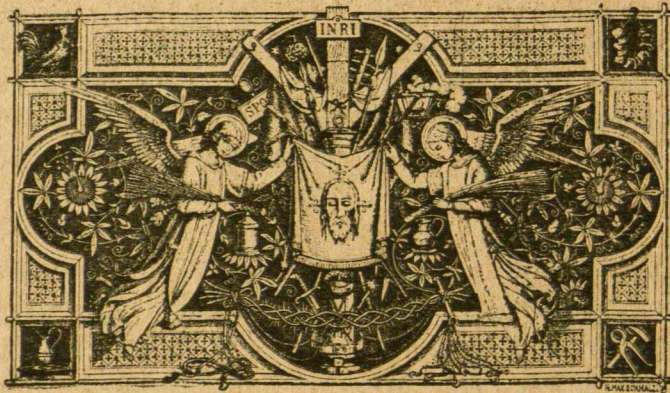
Dienos laiką Ferrini šiaip sutvarkė: keltis labai anksti; atsikėlus — malda ir dvasiniai apmąstymai (meditacijos); mo

kslo metu apmąstymas tęsėsi 15 minučių, o poilsio laike — mažiausiai valandą.

“Aš nesuprantu tiesiog, kaip galima gyventi be maldos, kaip galima pabučius iš ryto neatkreipti tuojau minties su džiaugsmu prie Dievo. Neišmanau, kaip atsiksėtų mano galva, jei aš jos neprišglausčiau maldoje prie Jėzaus Širdies,” — sakė Ferrini.

Ferrini labai gerai draugavo su dabartiniu papa, Pijum XI. (Vienas Milano arkivyskupas sakė Kardinolui Ratti (dabartiniam papai): “Šventas gyvenimas italo profesoriaus, D-ro Contardo Ferrini, by kam atrodo stebuklu dabartiniame laike ir šitokioj vietoj.”

J. L.

UŽGAVĖNIŲ SEKMADIENIS.

L e k c i j a

2 KORINT. 11, 19-12, 9.

BROLIAI: Jūs mielu noru pakenčiate pai kuosius, patys budami išmintingi. Jūs juk pakenčiate, jei kas jus pavergia nelaisvėn, jei kas jus ryja, jei kas jusų lobį ima, jei kas didžiuojasi, jei kas muša jus į veidą. Aš sakau savo sugėdinimui, lygkad mes butumėm buvę silpni tame dalyke. Kuo kas nors drįsta girtis, (pai kybėje sakau), drįstų ir aš.

Jie yra žydai, ir aš; yra izraėlitai, ir aš; yra Abraomo ainiai, ir aš; Jie yra Kristaus tarnai, (kaip neprotingas sakau), aš daugiau: daugiau pakėliau darbų, daugiau kalėjimų, kirčių be galo, buvau dažnai mirties pavojuose. Nuo žydų gavau penkis kartus po keturias dešimtis kirčių be vieno; tris kartus buvau rykštėmis plaktas, kartą akmenimis muštas, tris kartus nukentėjau laivo sudužimą, naktį ir dieną buvau jūros gilumoje, dažnai pavojuose nuo vientaučių, pavojuose nuo pagonių, kelionėse, pavojuose upių, pavojuose galvažudžių, pavojuose miestuose, pavojuose tyruose, pavojuose ant jūros, pavojuose tarp netikrų brolių; varge ir skurde, daugelyje budėjimų, alkyje ir troškime, daugelyje pasninkų, šaltyje ir nuogume: be to, kas kitaip atsitinka, kasdieninis veržimasis prie manes, rupestis visomis bažnyčiomis, Kas yra silpnas, ir aš nesidarau silpnas? Kas yra piktinamas, ir aš nedegu? Jei reikia girtis, aš girsiuos savo silpnumu. Dievas ir Tėvas mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus palaimintasis per amžius žino, kad aš nemeluoju. Damaske karaliaus Arėto šalies viršininkas sergėjo damaskiečių miestą, kad mane sugautų: ir aš pro langą pintonėje buvau nuleistas per sieną ir taip ištrukau iš jo rankų.

Jei reikia girtis (tiesa nepridera), aš eisiu prie Viešpaties regėjimų ir apreiškimų. Aš žinau žmogų Kristuje, kurs pirm keturiolikos metų, — ar kune, nežinau, ar be kuno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas net į trečiąjį dangų. Ir žinau, kad tas žmogus, — ar kune, ar be kuno, nežinau, Dievas žino, — buvo pagautas į rojų ir girdėjo slaptinius žodžius kurių nėvienam žmogui nevalia sakyti. Tokiuo aš girsiuos, savimi gi nė kiek nesigirsiu, tiktai savo silpnybėmis.

Nes jei ir norėčiau girtis, aš nebusiu neprotingas, nes sakyčiau tiesą; bet susilaikau, kad kas

nemanytų apie mane daugiau, kaip manyje mato ar girdi iš manes. O kad aš dėl apreiškimų didumo nesikelčiau puikybėn, man dūtas akstinas mano kunui, šetono angelas, kurs mane muštų veidan. Todėl aš tris kartus meldžiau Viešpatį, kad tai atstotų nuo manes; bet jis man tarė: Gana tau mano malonės, nes jėga įgyja tobulumo silpnybėje. Taigi, aš mielu neru girsiuos mano silpnybėmis, kad Kristaus jėga gyventų manyje.

E v a n g e l i j a

LK. 8, 4-15.

ANUO metų susirinkus skaitlingai miniai ir besiskubinant pas jį iš miestų, jis kalbėjo prilyginimu: Sėjėjas išėjo savo sėklos sėtų. Jam sėjant, dalis krito prie kelio, buvo sumindžiota, ir dangaus paukščiai ją sulesė. Kita dalis krito ant uolos ir išdygus padžiuvo, nes neturėjo drėgmės. Kita krito tarp erškėčių ir draug išdygę erškėčiai nusmelkė ją. Kita dalis krito į gerą žemę ir išdygus nešė šimteriopą vaisių. Tai sakdamas jis šaukė: Kas turi ausis klausyti, tas teklusai. Jo mokytiniai klausė jį, ką tas prilyginimas reiškias. Jis jiems tarė: Jums duota pažinti Dievo karalystės paslapti, kitiems gi skelbiama prilyginimais, kad regėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų. Tas prilyginimas štai ką reiškia: Sėkla Dievo žodis. Prie kelio tai tie, kurie klausio; paskui ateina velnias ir atima žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. Ant uolos tie, kurie išgirdę su džiaugsmu priima žodį; bet jie neturi šaknų; jie tiki iki laikui ir pagundos metu jie atsitraukia. Kas gi krito tarp erškėčių, tai tie, kurie kad ir klausio, bet šalin eidami rūpesnių, turtų ir gyvenimo džiaugsmų nutroškina mi ir neneša vaisiaus. Kas gi krito į gerą žemę, tai tie, kurie klausio žodžio, jį palaiko tikrai geroje širdyje ir neša vaisiaus kantrume.

Krikščionybė, Tai Saulėto Džiaugsmo Religija!

Senovės stabmeldžiai vaizdinosi sau dievus ruščiomis, negailestingai baudžiančiomis žmones, butybėmis. Jų dievų gyvenimo santykiuose nesimatė skaiščios dvasinės meilės, bet viskas buvo pagrįsta įvairiais neapykantos jausmais. Stabmeldžių dievai nemylėjo žmonių! Jų tikyba neteikė tad jiems džiaugsmo, paguodos!

Visai kitaip nušvietė tąjį Dievybės santykį su žmonėmis Kristus. Kristus atnešė pasauliui naują, nežinomą meilės mokslą, atnešė gerą, linksmą žinią — Evangeliją. Ir atsigavo prislėgta žmonija ir nudžiugo išgirdusi tą meilės mokslą ir su viltimi pakėlė savo galvą dangun į gerąjį saulėtąjį Dievą!

Ištikro, juk ne kas kitas kaip Kristus mums nurodė, kad Dievas nėra tai koks žiaurus negailestingas teisėjas, bet yra meilingas Tėvas, į kurį galime kasdien su viltimi kreiptis sakydami: „Tėve mūsų“! Argi ne Kristus mums nurodė, jog tas gailestingas Tėvas mus taip myli, taip labai mums rupinasi, kad net, nei vienas plaukas be Jo žinios, nenukrinta nuo mūsų galvos? Argi ne Jo meilinga Apveizda, kuomet viskas apie mus apstemta, plasnoja virš mūsų ir sergsti mus nuo pikto?!

Argi ne Jis sutvėrė mums šią stebėtinai gražią gamtą, lyg mums patiesdamas po kojų gražiausią kilimą prisagstyta įvairiausiaisiais perlais?! Argi mes niekuomet nejutame to džiaugsmo, kuomet atsiradę saulėtose berybėse gėlynų pievo

se, kuomet vaikščiodami po išklostytus miškė žalius samanotus kilimus, mes su saulėta šypsena kėlėme veidą į melsvas dangaus berybes ir šaukėme visu širdies šauksmu: „Tėve, ačiu Tau!“

Argi ne Kristus mus taip labai iškėlė, jog mes, žemės vaikai, tapome dangaus vaikais, tapome šviesos sunumis, Jo busimos laimės dalininkais?! Argi ne Jis mus išrinko ir apipylė gausingiausiomis malonėmis ir nubarstė mūsų takus dvasinio džiaugsmo rožėmis ir pasidarė mūsų širdyse sau gyvenimą?! Argi ne Jis tai padarė, kad net visi mūsų gyvenimo bandymai, visi vargai, tampa mums dėl Jo maloniais ir mes panašūs apaštalams, galime džiaugtis, jog galime dėl Kristaus vardo kentėti?!

Tad, krikščionies širdy, nėra vietos nuiludimui, nėra vietos nusiminimui, nes kiekvienas krikščionis, tai džiaugsmo vaikas, tai saulėtos šypsenos vaikas. Tad nėra tikro dievotumo pas tą, kas su paniura žiuri į visą pasaulį, kas keikia kiekvieną dorą, laimės ir džiaugsmo pasireiškimą, kas nori, kad visi verktų ir aimanuotų.

Mūsų Mokytojas to nereikalauja iš mūsų, Jisai savo tarno lupomis sako: „Linksminkitės ir dar syki linksminkitės tiktai Viešpatyje“ (Pilyp. 4, 4). Jis nori, kad mes savo tyru linksmumu visus prie Jo patrauktume. Jis nori, kad išnyktų tamsa ir jos gaivalai, kad visi išeitų į saulėtą šviesumą ir visa žmonija su džiausmu pakeltų akis į Gerąjį Tėvą ir

užsidegtų Kristaus meilės džiaugsmu visas pasaulis.

Tad visi, kurie jaučiame dvasios neramumą, kurie jaučiame nepajėgią atsis

pirti gyvenimo vargams, pakelkime galvas aukštyn, o iš tenai einantieji spinduliai pasieks mūsų širdį! (Iš "Varpelio.")

Stud. A. G.

P E T R A S R A U G I S .

Viename Chicagos priemiestyje gyveno laiminga Raugių šeimynėlė. Tėvas buvo darbštus žmogus, turėjo gerokai turto pasidėjęs, šeimynėlė aprupinta, žodžiu jam nieko nestokavo. Žmonės gerbė Raugių kaipo darbštų pamaldų tautietį.

Raugiai turėjo jau į metus einantį vienturtį sunelį, Petruką. Jisai buvo jau porą metų baigęs pradžios mokyklą ir vis tebgyveno namie. Ir kur-gi nebus. Petrukui gerai, — jo motinėle niekad nieko suneliui neatsakydavo, niekuomet nepabardavo, — augo, rodos, ant motinos rankų nešiojamas.

Bet patsai Petrukas nebuvo pilnai patenkintas, nebuvo laimingas.

Galų-gale sumanė, tiesa jau ir tėvas vertė, pasijieškoti darbo. Per tėvo užtarymą gavo gana gerą vietą su 18 dol. savaitėje.

Tokios laimės pasiekęs, Petrukas pasijuto daugiau savystovis. Iš karto jisai ėmėsi smarkiai darbo. Darbdavis net algos pakėlė iki 20 dol. savaitėje.

Bet deja! Petras Raugius neturėjo stipraus, varguos išbandyto, rimto budo. Motinėlės išlepintas, linko į tinginį. Pirmam užsikarščiavimui praėjus, ėmė pamažu apsileisti darbe, paskui pradėjo darbo nemylėti bet vis laikėsi.

Tik štai netikėtai ištiko Raugių šeimyną nelaimė. Sunkiai susirgo Raugienė ir nežiurint į gydytojų pastangas dešimtoji dienoj mirė.

Tamsūs debesys pridengė Raugių šeimynėlę, o už vis labiau Petruką. Nebuvo, kas užtartų jį prieš tėvą. Pradėjo vengti savo tėvelio. Susinešė su blogais draugais ir vieną dieną pabėgo iš namų. Nubėgo New Yorkan ir įstojo darban. Dabar, manė, sau turėsiąs laisvės, turėsiąs laimės.

Neišlavintas, jautrus budas greit jį į tinginį traukė. Nei nepasijuto, kaip vie noj ir kitoje vietoje nustojo darbo. Nusiminęs, apdriskęs pradėjo vengti žmonių, pažįstamų. Į bažnyčią jau nei nebegalėjo eiti, — išeiginių rubų neturėjo. Atšalo visai; apsileido. Pristojo prie gatvės valkatų. Tie Petruką išmokino visų New-Yorko blogybių.

Vieną kartą jam einant kartu su kitais vogti, — pagavo policija. Patupdė į šaltąją. Sužinojo apie jo tėvą ir jam pranešė.

Dideliais vargais tėvas išvadavo jį iš kalėjimo; parsigabeno Chicagon. Bet sunelis nei toliau savo lengvo budo negalėjo pataisyti. Ką paims — nesiseka, tuoj pabosta. Pasidarė tikras tinginys.

valkata. Žmonės su pasibaisėjimu žiūrėdavo į Raugių Petrą ir praeidami pro jį pečiais traukė.

Nustojęs pas žmones gero vardo, praradęs su valkatomis savo dorą, galutinai prisidėjo prie socialistų draugijos, manydamas ten savo tikrus draugus rasęs. Bet neilgam.

Pareina kartą Raugis iš darbo ir žiuri. Apie jo namus triukšmauja šaukia ugniagesiai.

— Kur mano Petras? — šaukia nusiminęs tėvas.

— Jis sudegė girtas budamas grinčioj, — atsakė kaimynas.

— Oi Dieve, Dieve, — dėjavo Raugis, — kodėl taip daleidai?—

— Kaimynai, tarė jam anas: — ne Dievas čia kaltas, o tėvų apsileidimas, kad savo sunų perdaug išlepino. Kaip pasiklosi, tėvai, taip išmiegosi. —

Motinos ir tėvai, nelepinkite savo vaikų, auklėkite stiprius kunu ir dvasia savo vaikučius, susilauksite senatvėj pamos.

K. M.

Katalikų Pasaulys.

Amerikos Lietuvių Katalikų Seimas Chicagoje įvyko vasario 1 d. Suvažiavo katalikiškųjų draugijų atstovai iš Chicagos ir apielinkės kolonijų. Seimas buvo labai skaitlingas. Dalyvavo daugiau 300 atstovų ir apie 150 svečių. Upas Seime buvo pakilus. Didelis entuziazmas kilo, kai Seimo Rengimo Komisija pranešė, kad Jo Eminencija Chicagos Kardinolas laimina Seimą. Seimas padarė daug svarbių nutarimų, kurie yra paminėti įžanginiame šio numerio straipsnyje.

Jubiliejinė kelionė į Romą. Nuo 1300 metų katalikų bažnyčia kiekvietai laiko jubiliejiniais metais ir prideramai nos šimto ketvirties paskutinius metus juos apvaikščioja. Jubiliejiniais metais dauguma maldininkų iš viso pasau-

lio važiuoja į Romą. Šie metai kaip tik ir yra katalikų bažnyčios jubiliejiniai metai. Neabejojama, kad dauguma lietuvių maldininkų norėtų aplankyti Romą. Kelionei ruošti Kaune yra tam tikras komitetas, kuris rūpinasi kelionės reikalais. Kelionė ten ir atgal vienam žmogui kainuos apie 500 litų. Manoma išvažiuoti birželio pabaigoje ar liepos mėn. pradžioje. Kelionė tęsis apie tris savaites. Norį dalyvauti šioje kelionėje, turi apie tai pranešti sakyto komiteto pirmin. kan. J. Narjauskui, Kaune, Laisvės Al. 12 Nr.

Francija. Strasbourg'o vyskupijos Federacija turi sujungusi viso 77 vyrų draugijas su 14,500 narių. Priė Federacijos taipgi priklauso jaunimo rateiliai, viso 174 su bendru-skaičiumi 16,000

narių. Nuo 1913. metų Federacijos jėgos paaugo 22 suaugusiųjų draugijomis ir 85 rateliais.

Baudžia už mokslą. Laval miesto valdžia nubaudė kun. Chaignon, karo veteraną ir Garbės Legiono Kavalierių, užsimokėti 16 frankų pabaudos už dviejų vaikų tuo pačiu laiku mokymą lotynų kalbos. Socialistų valdžia tame žiurėjo didelį prasikaltimą. Ar gi socialistai nėra tamsos palaikytojai?

Bulgarija. Bulgarijoje yra lotynų ir rytų apeigų katalikų. Rytų apeigų katalikų galva Bulgarijoje buvo J. M. vyskupas M. Petkof. Bet jisai 1921 metais mirė. Jo vietą užėmė kaipo Trakijos ir Pietų Bulgarijos apaštalinio vikariato administratorius archimandritas C. Condof. Bet ir tasai nuo praėjusių metų kovo mėnesio atsisakė. Iš Trakijos ir Makedonijos pabėgėliai kunigai kartu su Bulgarijos slavų apeigų kat. dvasiškija rupinasi gauti sau ganytoją-vyskupą.

Čekoslovakija. Čekoslovakijos vyskupai, eidami Hollandijos ir Šveicarijos vyskupų pavyzdžiu, paskelbė tikintiesiems ganytojišką laišką. Tame laiške vyskupai grieščiausiai draudžia katalikams priklausyti prie kokių nors socialistinių, ar komunistinių organizacijų. Skelbia neklusniems bažnytines bausmes. Suprantama, argi geras katalikas gali dėtis su savo tikėjimo didžiausiais priešais? Kur žmonės nėra susipratę, ten įvairaus plauko socialistams geriausia veikimui dirva: jie mėgsta tamsą.

Hollandija. Per vieną šimtą metų

katalikų Bažnyčia padarė daug pažangos protestantiškoje Hollandijoje. Nors nebuvo gerų apystovų pasekmingai vystytis katalikystei, bet štai Hollandijos katalikai paskutiniaisiais laikais išauga į labai rimtą jėgą. Iš 560.000 katalikų pasidaro kone du milijonai, geriau saktant 1.900.000, įsisteigė savo katalikišką universitetą ir nuolatos varo katalikystės darbą pirmyn. Sektinas ir kitoms šalims pavyzdys.

Indo-Chinai. Indo-Chinijoje ir Korejoje katalikams duota laisvės vos nuo kelesdešimt metų. Ir čia matome, kaip katalikų skaičius smarkiai auga. 1820 metais buvo viso katalikų vos apie 10.000, o dabar yra 170.600.

Kanada. Dar smarkiau auga katalikų skaičius Kanadoje už kitus kraštus. Nes čia prieš vieną šimtą metų buvo tik 30 kunigų ir apie 500.000 katalikų, o dabar yra 38 vyskupai, 6 Apaštaliniai vikarai ir daugiau trijų milijonų tikinčiųjų.

Kaip smarkiai katalikų tikėjimas plečiasi visame pasaulyje gaus tie pamatyti savo akimis, kurie dalyvaus kelionėje Romon ir aplankys ten Misijonierių parodą. Dievo Apveizda globoja Bažnyčią ir ji nuostabiu budu auga.

Anglija. Didelės vėtros sausio mėn. pabaigoje š. m. palietė didelę Europos dalį, pasiekė taip-gi ir Angliją. Mieste Birmingham tóji vėtra beveik visiškai sugriovė vieną seniausių bažnyčių. Vėtra putė 110 kilometrų valandoje. Nuvertė bokštą su varpais. Begriudamas bokštas, sulaužė lubas, suardė

bažnyčia. Gerai, kad tuo metu nieko nebuvo bažnyčioje.

Meksika. Meksikonų radikalų gauja užpuolė vyskupą Valdespinos jo namuose ir reikalavo atsisakyti nuo katalikų tikėjimo, o priimti socializmą, nes ir patsai Kristus buvęs girdi pirmas socialistas. Bet karštus socializmo skelbėjus pasisekė nuraminti; subėgę žmonės išgelbėjo vyskupą iš jų nagų.

Dviejų šimtų metų sukaktuvės. Šiais 1925 m. Sausio mėnesyje sukako du šimtai metų kaip šv. Tėvas Benediktas XIII patvirtino šv. Jono Baptisto de la Salle įkurtąją vienuoliją. Tas įvyko 26 sausio d. 1725 metais. Patsai šv. Jonas Baptistas de la Salle gyveno tarp 1651-1719 m. ir savo vienuolijai pamatus padėjo 1680 metais. 1717 m. bendras vienuolijos gyvenimas įgauna pastovesnės žymės, o 1725 m. gavo šv. Sosto patvirtinimą. 15 Rugpiučio d. 1725 m. Šv. Jono-B. dvasios sunų susirinko į visuotinąją Kapitulą. Nuo to laiko ima dar smarkiau plėstis.

Lasalliečių vienuolija dabar visame pasaulyje skaitanti 16.000 narių. O kuomet jos įkurėjas mirė turėjo tik 275. Vienuolija užlaiko ir veda apie 1725 mokslo įstaigas su 275.000 mokinių. Daugiausiai turi pradžios mokyklų, nes 914, paskui aukštesniųjų pradžios mokyklų. Jų turi 197. Turi daugybes įvairios rūšies mokyklų; jų tarpe 43 profesiones mokyklas; 30 technikinių, 34 ukių, 86 komercijos mokyklas ir t. t.

Kiek žmonijai per vieną tą vienuoliją gero buvo padaryta, kiek žmonių nuo dorinio ir tikibinio iškrypimo išgelbėta per tuos du šimtus metų, —

vienam Dievui tėra žinoma.

Tokių vaisių negali pavienis asmuo padaryti, bet vieni su kitais susidėję į bendrąjį idėjos darbą vienuolyne.

Japonija. P. M. Matsuoka aiškina "Iwaiko liho," Japonijos diplomatiniam laikrašty, kodėl šiais metais nepavyko gauti iš Parlamento 114.000 jėnų Ambasados prie Vatikano įkurimo lėšų. Prieš Ambasadą smarkiai sukilę stabmeldžių vadai ir budistų sekta "Higashi Hougwanji" kartu su Tokio Universitetu. Budistai bijosi krikščionijos įtakos. Bet autorius sakosi, turįs vilties ateity ir tai netolimoje laimėti šiuo reikalu Parlamente. Aptilo jau net labai daug įsikarščiavusieji stabmeldžių protai ir ima susigyventi su mintimi, kad vis-gi Japonijai vertėtų sau prideramą vietą turėti krikščioniškojo pasaulio centre, prie šv. Sosto.

*Prie galvos dviejų ausų pataisyty
Dievas davė žmogui liežuvį tik vieną:
Kad mažiau kalbėtų-daugiau klausytų
Nes reiks atsakyti už žodį kiekvieną.*

Ž I E D E L I A I.

Sulig Nachbaur'u J. Paukštys.

Šv. Jonas Berchmans-Moksleivis Šventasis

(Tėsinys).

Malonumas.

Angelišku malonumu dvelkias Jono asmuo traukė kiekvieno širdį. Visi troško su juo pasivaikščioti, pasikalbėti ir jo artumu atsigaivinti. Jau viena viršinė išvaizda jaunojo flauto žavėjo akis. Jo giedras veidas, kuriame nuolat žaidė nekalta šypsena, davė broliams progos jį patylomis vadinti angelu.

— Jame atspindi šis tas dieviško! — kalbėjo kiti.

Kartą vienas pamokslininkas jį pamatęs bažnyčioje labai nustebė, kad į jo klausytojų tarpą „jaunutis angelas“ užklydo.

Sako, kitas Romos didžiunas budamas, vienulyno iškilmėse, ne tiek gėrėjosi gražiais scenos paveikslais, kiek buvo užimtas klausimu: ar tik ne tikrą angelą jis mato jaunųjų vienuoliukų tarpe?

Jono įstabus linksmumas darė džiuginančios įtakos ir į bendrus. Jo vienas žvilgsnis tuojaus sustabdydavo nors ir labiausiai įsibėgėjusias tuščias kalbas arba nevykusius ginčus. J. Berchmansas noriai dalyvavo ir žaidimuose, kurie buvo įtraukti Jezuitų dienotvarkėn. Ir čia joki nepasisėkimai nestengdavo sudrumsti jo užvydėtino linksmumo.

Tvarkingumas ir Artimo Meilė.

Įdomi yra Jono ir užrašų knygutė. Čia, it Rafaelis, kad rinko savo dieviš-

kajai Madonnai švelniausius bruožus susirupinusiųjų motinų veiduose, — taip ir Jonas B. susirašinėjo gražiausias žymes savo kilnesniųjų brolių ir vadovų, kuriomis jis taip stengėsi išpuošti savo asmenybę.

Serva ordinem et ordo te servabit (laikyk tvarką, o tvarka tave išlaikys).

Knygose, drabužiuose, valgant, net pildant smulkiausių vienuolyno dėsnelius bei nurodymus, — Jonas užlaikė pavyzdingiausią tvarką. Vyresniusius jis laikė paties Dievo atstovais. Brolius gerbė lyg šventuosius, o jaunieji moksladraugiai jam išrodė lyg angelukai. Ir tai ne iš jo žodžių, bet iš pilno pagarbos jo elgesio galima buvo aiškiai išskaityti. Visiems skubėjo patarnauti. Kartais net prašyte prašydavo, kad jam leistų patarnauti prie stalo, valyti lemputes, lankyti ligonius, šelpti nedėkingus elgetas. Ir kitose smulkmenose jis nuolat stengėsi kitiems pagelbėti, arba mažų-mažiausiai bent meilų žodelį jiems pratarti.

Sykį, kada jis su bureliu brolių pavargęs grįžo iš tolimesnės Jezuitų bažnyčios, atlikęs ten užduotas pareigas, — šventasai tylomis paėmė brolių batus, kad juos nuvalius. Kada jį netikėtai užtiko, jis vien išdykelio šypsena pasiteisino.

Tvirtos meilės nė šiurpus nesusipratimų vėjai neužgesins. Jie tegali dar la-

biau įpusti tą karštosios meilės liepsną. Ir galinga turėjo būti ta šventojo meilė, kurios neaptemdė nė vienas nervingumo ar šiurkštumo debesėlis! Jis taip mokėjo padėti silpnam broliui, jog rodėsi, kad tame tik jis pats randa didžiausią malonumą.

Bet šviesiausiomis spalvomis žerinti jo meilė artimai giminiavosi su išmintinumu.

— “Žiurėkite, kad liūdesio valandoje jūs nė kiek neapsileistumėte darbe,” — patarė jis nusiminusiam broliui, — “nes kada mes pališkame nebaigtą darbą, piktasis priešas jį griebiasi toliau varyti savo naudai.”

Jono Berchmanso gyvenimo aprašymuose, yra dar daug tokių gražių patari-

mų savo bendrams. Bet šiam rašinėlyje sunku būtų jie suminėti.

Mokslas.

Neapsileido jis ir moksle. liepos 8 d. 1621 m. viešuose ginčiuose Jonas parodė puikų savo proto išsilavinimą ir buvo skiriamas ordeno darbams, nepaisant to, kad dar jis nebuvo kunigas. Visi lenktyniavo, norėdami jį gauti savo pagalbininku. Jis pats troško darbuotis savo namioj šaly arba apaštalo pasišventimu apsiginklavęs rodyti kinų stambeldžiams kaip daug tyro džiaugsmo ir negirdėtų brangenybų galima rasti numylėtojo Jėzaus viešpatijoje. Bet Dievas jį kitur pasiuntė.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

Skriaudos Atlyginimas

KLAUSIMAS. Meldžiu man patarti.

Žmogus visados greičiau nupuola, o pasitaisyti yra sunkiau. Dar budamas Lietuvoje vaiku pradėjau sunkiai nusidėti, pavaginėdamas pyragaičius nuo žydėkos ir smulkius pinigėlius nuo biednų žmonelių. Tą dariau, laikydamas už mažą nuodėmę ir manydamas kada nors sugrąžinti. Bet ne taip lengva sugrąžinti, kaip paimti.

Atėjęs į didesnius metus, supratau,

kad eisiu išpažinties ir pasisakysiu skriaudą padaręs, o kunigas lieps sugrąžinti. O kaip sugrąžinsi, kad neturiu? Tai tu nuodėmių nei nesakydavau.

Paskiau supratau, kad tai yra šventvagišką Komuniją ir nebėjau išpažinties. Už nekurio laiko vėl pradėjau eiti. Aš tas smulkias skriaudas tikiuosi sugrąžinti, nors ne visas sykiu, bet pamažiuku.

Dar vieną didelę nelaimę ištiko Amerikoje. Pasisavinau didesnę pinigų sumą ir neturiu iš kur sugrąžinti. Kad aš tą ypatą perprašyčiau per laišką jam ne-

žinant nuo ko tas persiprašymas būtų, ar būtų gerai?

Delto drįstu viską pasisakyti, kad man neišeima iš minties, kad netrukus reiks mirti. Pasitikiu, kad gerb. "Laivo" Redakcija suteiks man nurodymą, kaip aš turiu pradėti apvalyti mano dušią. Meldžiu tą visą patalpinti "Laive" ir patarti, kaip man daryti. Busiu labai dėkingas.

Su giliausia pagarba:

Laikinis patarimo.

ATSAKYMAS. Išmintingai Tamsta ilgiesi, rupindamasis savo dušios išganymu. Su Tamstos reikalais nėra taip bloga, kaip iš karto atrodo. Mažas budamas vaginėjai mažus dalykėlius, smulkius pinigus. Tą vaginėjimą patsai laikai mažu nusikaltimu. Ir tikrai taip buvo; nes Dievas žiuri į žmogaus širdį, intenciją ir į žmogaus supratimą. Nebuvo ten, greičiausiai, sunkaus nusidėjimo. Ne gerai tik, kad eidamas išpažinties to savo blogo papročio vaginėti smulkius dalykėlius nepasisakei. Nuodėmklausio patartas, būtum visiškai pasitaisęs ir į sunkesnę nelaimę neįpuolęs.

Kaip su Tamstos išpažintimis ir Komunijomis buvo, ar jos buvo šventvagiškos, ar ne, vienas Dievas tikrumoje tik gali pasakyti. Viskas priklausė nuo Tamstos supratimo, intencijos ir sąžinės. Tame dvasios neramume pradėjai Sveikas nebūti išpažinties. Kuriam laikui praėjus, vėlėjai prie šv. Sakramentų. Tikiuosi, kad Tamsta tuomet visus savo neramumus pasisakei, gavai iš visų nuodė-

mių išrišimą, pasiliko tiktai padarytos skriaudos atlyginti. Kaip tas skriaudas atlyginti, elgkis sulyg nuodėmklausio patarimais.

Taigi tas gyvenimo laikotarpis gal jau ir yra sutvarkytas.

Dabar apie nusikaltimą Amerikoje.

Žinoma, geriausiai Tamsta padarytumei, jeigu kartu su atsiprašymo laišku Tamsta pasiųstumei nuskriaustam asmeniui ir pinigus. Bet kadangi tuom tarpu neišsigali daug sugražinti, o kaip sakaisi, neturi iš ko, gali jo prašyti, kad Tamstai dovanotų skriaudą. Bet davanos gali Tamsta prašyti, bet niekuomet reikalauti. Jeigu nedovanos, kiek Sveiko padėtis leis, reikės atsilyginti. Žinoma, Tamstai nepatogu jam pasisakyti, kas esi. Gali jo paprašyti duoti Tamstai atsakymą per "Laivą." Tai tiek su skriauda. Be padarytos skriaudos kitam, dar ir sau padarei, sunkiai nusikalsdamas. Nusikaltimo dovanojimą gali gauti tik per išpažintį, pasisakyk nuodėmklausini padarytas kitiems skriaudas ir savo pasirijimą visą tai sulyg išgalėmis atlyginti, paprašyk jo patarimo ir viską greitai laiku galėsi sutvarkyti, sekdamas nuodėmklausio nurodymus.

Jeigu gi matytumei, kad daug įvairių dalykų nebuvo pasisakyta per praėjusias išpažintis, reikėtų tuomet atlikti išpažintis nuo ilgesnio laiko, nuo gerai atliktos išpažinties arba net iš viso gyvenimo. Bet situo reikalų pasitark pas nuodėmklausį.

Užslėptos nuodėmės.

KLAUSIMAS. Kada žmogus per savo gyvenimą tiktai eitumei prie išpažinties ir visados nuodėmės slėptumei, musėt nebera dušios išganymo vilties. Tai sarmata ir baimė širdį uždaro.

Gal Tamstos atsakysite, kaip nesisarmatijai pildyti nuodėmės, taip nesisarmatyk išpažinti. Tai tas netiesa.

“*Laivo Skaitytojas.*”

ATSAKYMAS. Kol akys žyba, tai vis dar gali turėti Tamsta vilties, kad gali būti išganytas, kad gali pasitaisyti. Tikrai, didelė nelaimė atsitiko. Kas per visas išpažintis slėpė sunkius nusidėjimus, — visos tos išpažintys yra negeros. Nei kokių antgamtinių nuopelnų per tą visą laiką neužpelnyta, priešingai, daug nusikalsta šventvagiškomis išpažintimis. Tas visa reikia atitaisyti. Tamsta pasieškok tinkamą nuodėmklausį-kunigą ir pasisakyk iš pat pradžios jam atvirai, kad nuo tiek ir tiek metų Tamstos išpažintys buvo negeros; paprašyk, kad padėtų Tamstai atlikti išpažintį iš viso gyvenimo. Bet prieš tai ir patsai gerai prisiruošk.

Iš viso gyvenimo gerai išpažintį atlikęs Tamsta jausies tikrai gerai, sugrįž dvasios ramybė ir Dievo malonė.

Išpažintis.

KLAUSIMAS. Kada žmogus eini prie išpažinties ir užslėptumei vieną nuodėmę, ar galima eiti prie šventos Komunijos?
“*Laivo*” *Skaitytojas Ch.*

ATSAKYMAS. Negalima, nes Tamstos klausime išpėjame apie mirtinąją nuo

dėmę kalbant. Sunkią, mirtiną nuodėmę užslėpęs žmogus per išpažintį, negali gauti nei visų kitų nuodėmių atleidimo. Jei-gi gi tokia nelaimė užslėpti įvyksta, išpažintis yra šventvagiška. Bet ne visos nuodėmės yra mirtinos, sunkios. Mažas nękantrumas, be skriaudos melagystė ir panašios mažos nuodėmės nėra mirtinosios. Jas išpažinti ar ne, turime liuosą valią. Del kasdieninių lengvų nuodėmių apleidimo, nepasakymo išpažintis niekad nebus šventvagiška, tik netobula. Šiame atsitikime galima eiti prie šv. Komunijos. Bet paprastam žmogui sunku yra išspręsti, ar jo nusikaltimas buvo mažas, ar didelis, todėl niekad nereikia apleisti ir iš kasdieninių savo kalčių per išpažintį apsisukti save. Už širdies atvirumą Dievas teikia gausias malonias, kurių svarbesnieji, — tai sielos ramybė.

Dešimtukai ir šv. Mišios.

KLAUSIMAS. Kas Amerikoj yra svarbiau šv. Mišios, ar dešimtukai, mokami įeinant bažnyčion? Aš visuomet maniau, kad šv. Mišios, bet mūsų Klebonas iš sakyklos yra pasakęs, kad nedėlios dieną, kiek šv. Mišių kas išklausys, tiek sykių turi mokėti įeigą prie durų ir pasakė iš sakyklos, kad patėmijęs kurie pasi-lieka 2 ar 3-jas šv. Mišias, o neužsimoka, tai jis tokius pašalinsęs iš Bažnyčios.

“*Laivo*” *Skaitytojas.*

iš Conn. valstijos.

ATSAKYMAS. Gerai, Tamsta, manei, kad šv. Mišios svarbesnės yra už dešimtuką, mokamą parapijos skoloms apmokėti prie durų. Geri ir pamaldūs pa-

rapijiečiai rupinasi kuogreičiau parapijos skolas sumažinti įvairiausiais budais. Nėr ko užtat gailėtis dešimtuko.

Tikime, kad Jūsų klebonas galėjo pasakyti, kad visi, kurie tik ateina šventadienį į bažnyčią, kad tą nusitartą parapijos verstiną rinkliavą — dešimtuką užsimokėtų, nors eitų antru kart, ar trečiu

kart į bažnyčią tą pačią dieną. To reikalauja tvarka; kitaip imtų daug kas sakyti, jau įsai buvęs tą dieną bažnyčioje.

Bet mes netikime, kad Jūsų klebonas būtų grąsinęs pamaldesnius žmones nuo antrųjų ir trečiųjų šv. Mišų pašalinti. Klebonas juk gerai žino, kad pamaldūs žmonės daug duosnesni parapijos reikalams už nepamaldžius.

Lietuvos Žinios.

Ministerių Kabinetas atsistatydino.

Gauta žinių, kad dabartinis Lietuvos Ministerių Kabinetas atsistatydino. Priežastys nežinomos. Bet drauge pranešama, kad atsistatydinimas Prezidento nepatvirtintas.

Sudaryta naujas Kabinetas. Gauta telegrama, kad Vasario 4 d. jau sudaryta naujas Ministerių Kabinetas iš šių asmenų:

Ministerių Pirmininkas ir Finansų Ministeris — V. Petrulis.

Užsienių Reikalų Ministeris — V. Čarneckis.

Vidaus Reikalų Ministeris — Endžiulaitis.

Švietimo Ministeris — K. Jokantas.

Teisingumo Ministeris — A. Tumėnas.

Krašto Apsaugos Ministeris — Daukantas.

Susisiekimo Ministeris — Slizys.

Žemės Ūkio Ministeris — M. Krupavičius.

Klaipėdos krašto išvadavimo sukaktuvės. Sausio 15 sueina dveji me-

tai kai Klaipėdos kraštas išsivadavo iš okupantų vergijos ir prisiglaudė prie Didžiosios Lietuvos. Tą dieną Mažosios Lietuvos Gelbėjimo Kometetas ir vietiniai šauliai ruošė šventę paminėti šioms sukaktuvėms. Valstybinės krašto įstaigos ir mokyklos tą dieną buvo uždarytos.

Siųs atstovą aukoms rinkti. Vilniaus lietuviai nutarę siųsti į Ameriką atstovą aukoms rinkti. Aukotojams manoma išduoti Petro Rimšos Vilniaus medalį.

Bedarbių skaičius. Vilniuj yra 1242 bedarbiai, iš jų 875 vyrai ir 367 moterys.

Darbo negauną, daugiausia lietuviai.

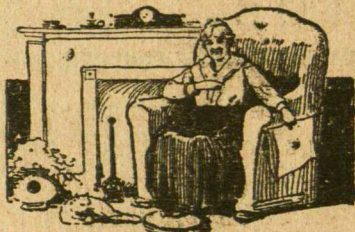
Lietuviškų mokyklų skaičius. Vilniaus srity yra 2 aukštesnės mokyklos, viena Vilniuje, kita Švenčionyse. Pradžios mokyklų yra: 1 Ašmenos apskr. Braslavo — 6, Švenčionių — 90, Vilniaus — Trakų — 32, Vilniaus mieste — 2.

Klaipėdos krašto rinkimų reikalas. Ministrų Kab. sausio 5 d. nutarė sudaryti tam tikrą komisiją paruošti įstatymo projektą Klaipėdos krašto rinkimams į Seimą ir krašto seimelį. Komisijos pirmin. bus Minist. Kabin. juriskonsultas p. Kalnietis ir nariais: Klaipėdos krašto gubernatorius, krašto di-

rektorijos atstovas ir po vieną atstovą nuo Klaipėdos krašto lietuvių ir vokiečių visuomenės organizacijų.

Banknotų apyvartoje skalčius. Per reitų metų gruodžio 31 d. banknotų įvairovės dydžio kopijų buvo 92.982.281 litas 04 centų sumai.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str. Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Bastus.

Banknotų apyvartoje skalčius ir
Banknotų apyvartoje skalčius ir